

BÉKEHÍRNÖK

„A jövőendő a béke emberéé”

XXII. (LXXXXII.) 38. SZÁM

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1978. SZEPTEMBER 17.

Hiszek!

„A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással mondta: Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek” (Mk 9:24).

A hit olyan fogalom, amelyről sokat beszélnek, bár csak kevesen vannak, akik helyesen tudják értelmezni. Pedig minden evangélizációnak, minden hitmélítő igehirdetésnek az a célja, hogy hitet ébresszen. Ez nem is lehet másképp, mert amikor meg akarok nyerni valakit az általam képviselt ügynek, fázisadózom csak akkor tarthatom eredményesnek, ha válaszként ezt hallom: „Hiszek!”

Mit is takar valójában ez a kijelentés: „Hiszek!”

A Biblia szavaival valljuk, hogy a hit „Isten ajándéka” (Ef 2:8).

Nehéz megérteni, de annál könnyebb félreérteni ezt az igét. Némelyek azt állítják, hogy az eleve elrendelést tanúsítja. Pedig itt nem arról van szó. Hiszen az ajándék fölkinálása, még nem jelenti annak elfogadását is egyben. Ez ugyanaz, mint amikor Isten így szól: „Az életet és a halált adtam előtökbe... válaszad azért az életet” (5 Móz 30:19). Isten a szabad emberhez szól és a szabad embertől szabad választ vár. Az ajándék, amit ő kínál: a hit. Ennek elfogadását ragyogtatja föl a „hiszek”.

Amikor tehát Isten az Ige és a Szentlélek által a hitet mint ajándékot állítja elé, válaszod várja, hogy elfogadó feleleted által hívó keresztyénné légy. Ezért azt kell tenned, amit Pál apostol is tett: „Nem tanácskozom tessel és vérrel”, hanem „mindent kárbaveszni hagytam és szemétként ítélek” (Gal 1:16; Fil 3:8). Minden más támaszt el kell távolítani, mert Isten helyettük jobban lát el. Ez a mindenről lemondás az igazi alázatosság jele. Ezt gyümölcsözi a szép vallomás: „Hiszek”.

A szerezcsen főember még nem ismerte Jézus Krisztust, amikor Fülöp evangélista találkozott vele. Fülöp azonban megismertette vele az Údvözítőt, s a buzgón kereső főember célbaérkezett. De csak azután merítkézhetett be, miután előbb bizonyosságot tett hitéről, mert csak az merítkézhet be, és vehet Szentlelket, aki hisz.

A szívedből származó „hiszek” teszi, hogy a jánosi bemeztkezés helyett az Úr Jézus által rendelt bemeztkezésben lesz részed. A jánosi bemeztkezés föltétele: megtértél-e, szakítottál-e a bűnnel. Ezáltal rálépsz a küszöbre, de még az ajtón kívül vagy. A jézusi bemeztkezésnél nemcsak a megtérés, a bűntől való elfordulás a fontos, hanem az is: hiszel-e. Azaz kész vagy-e mindenestül ráhagyatkozni a Megváltóra? Ha kimondod: „Hiszek”, a küszöbről a terembe lépsz, veszed a Szentlelket és célegyenesen elindulsz az örök élet útján.

Aki Jézus Krisztussal találkozik, válaszút elé kerül. Vagy mellette, vagy elene, de döntenie kell. Az dönt helyesen, aki odaáll a megszólító Úr mellé. Ez azonban teljes odaadást kíván. Nemcsak elfogadom a hitet, hanem kezem Isten erős kezébe teszem, az Ige szavával kérve Őt: „Légy segítségül az én hitetlenségemnek!” (Mk 9:24). Úgy kell tennünk, mint az öszvérségi idők hithőse, Énok is tett, aki az Istennel járt (1Móz 5:22).

A döntést engedelmesség követi. Amikor azt mondom: „hiszek”, azt is mondom: „engedelmeskedem”. Engedek annak, akire rábíztam az életem. Úgy, ahogy az első apostolok is tették, akik Jézus fölshóltására erős bizalommal, azonnal követték az Urat.

Aki hisz, az nem vesztegel, hanem folyton előre halad, „hitből hitbe” (Róm 1:17), és így az örök életre. Így válik igazzá az Úr Jézus szép ígérte: „Aki énbennem hisz, örök élete van annak” (Jn 6:47).

K. Nagy József †

„A tűz szüntelen égve maradjon!”

3 Mózes 6:13

Izráel első főpapjának, Áronnak és utódainak adta át Mózes ezt az isteni parancsot. Az égőáldozati oltár gondozását bízta rájuk Isten. Az áldozat állandóságát várta tőlük az Úr és azt, hogy az oltár tüze soha ki ne aludjék. Ez a cselekedetük Istennel való közösségük folyamatosságát is elősegítette. Sajnos az is előfordult, hogy a parancsnak engedelmeskedtek ugyan a papok, de Urukkal való kapcsolatuk nem volt igazi, bensőséges, csupán külső látványos szertartássá vált a szent cselekmény. Istentől való elhajlásuk következményeként jött rájuk sok vesereg, majd a fogság sanyarú ideje, amikor megszűnt az áldozat, kialudt az oltár tüze.

Idézett ígérekre azt mondhatná valaki, hogy ez csak az öszvérségi papságnak szolt és a templom lerombolásával egyidőben be is fejeződött az oltári szolgálat. Viszont a királyi papság tagjaiként (1 Pt 2:9) mi is üzenetként fogadhatjuk az alapigét.

Aki lelkesen, buzgón munkálkodik az Úr ügyében, abban az ősi hasonlat szerint szent tűz ég. Jeremiás úgy érezte, mintha „égő tűz volna a szívében és csontjaiban” (Jer 20:9), ezért nem hallgatható, akkor is prédikálnia kellett Isten üzenetét, ha nem szívesen hallgatták, ha ezért megvetették, kigúnyolták, megverték és börtönbe zárták.

Az apostolokra az első keresztyén pünköszt napján leszált a Szentlélek, tűz járta át őket és mennyei erőhöz jutottak. Így fogtak hozzá a szent munkához.

Vajon van-e benned mennyei tűz, testvérem? Mert arról is tudunk, hogy némelyekben idegen tűz lobogott. Az idegen tűz nem a Szentlélektől, hanem Sátántól való. Pál, amikor még üldözte Krisztus követőit, ilyen idegen tűztől volt áthatva. Ha benned a mennyei tűz

ég, gondold most arra az időre, amikor föllobbant benned. Légy hálás azokért az eszközökért, akik, vagy amik által lángralobbant benned ez a tűz. Emlékezz csak, hogyan munkálkodtál akkor, milyen buzgó voltál. De igéink azt mondja: *a tűz szüntelen égve maradjon*. Vajon ég-e most is benned a tűz? Nem elég az elindulás idején buzgólkodni, de „Légy hű mindhalálig!” Hányan vannak, akikben teljesen kialudt a tűz. Miért? Erre a kérdésre némelyek nem tudnának válaszolni, mások pedig védekeznek, és embereket, helyzetüket, körülményeiket, a munkát, a családot, a testvéreket, a lelkipásztort, a barátokat okolják. Kevesen vallják be őszintén, hogy ők voltak a hibásak. Nem vigyáztak, nem élesztgették a tüzet és ezért kialudt. Igaz, hogy Sátán műve ez, mert ő azt akarja, hogy aki áll, essen el, de nekünk vigyáznunk kell. Álljatok ellene a kísértőnek és elfut tőletek, ajánlja az apostol. Vannak olyanok is, akikben ez a tűz, mint a gyertya, vagy mécs pislog. Nekik azt üzeni az Úr, hogy: „A megrepedt nádat nem tőri el, a pislogó gyertyabelet nem oltja el” (És 42:3).

De ez nem azt jelenti, hogy aki így él, legyen megelégedett helyzetével, hiszen a pislogó gyertyát a legkisebb szél is könnyen eloltja, ha pedig vihar támad, még inkább ki van téve a veszélynek. Legyen célunk, hogy a bennünk levő tűz lánggal lobogjon. Gerjesszük fel a tüzet és segítsünk azoknak, akik ezt akarják tenni. Keressük azokat az alkalmakat, és azokat a testvéreket, amik és akik által a tűz ismét felizzik majd bennünk!

Akikben ég a tűz, azoknak is szól ez az üzenet: „szüntelen égve maradjon”. Ne csak vasárnap, hanem állandóan, ne csak este, amikor a munkából hazatérsz, hanem mindig, éjjel-nappal egy-

aránt. Ne csak az Úr házában, hanem otthonodban is, sőt amikor az emberek között jársz, vagy munkahelyeden dolgozol, akkor is.

Mit teszünk, vagy mit tehetünk ennek érdekében? Urunk a Szentlelket küldte, hogy meggyújtsa és égve tartsa bennünk a tüzet, nekünk csupán engedelmeskednünk kell, amint a tanítványok is tették. Ha az imádkozásban nem fáradunk el, ha Isten Igéjét naponta olvassuk, ha a testvéri közösséget szeretjük, akkor a tűz szüntelen égve marad. Ha imádkozó szívvel időzünk az Úr házában, az ottani szolgálatok által a bennünk levő tűz ismét felizzik. Akinek az életében nincs ilyen eredmény, az lelkileg beteg, tüze kialvóban van. Fontos mindent megtennünk annak érdekében, hogy a tűz el ne aludjék, mert ha kialszik a tűz, beáll a lélek tele, az Úrtól való eltávolodás, aminek vége a lélek halála: a kárhozat.

Akik lélekben erősek, azok erősítsék a gyengéket, betegeket. Ne hagyjuk magukra őket, segítsünk nekik a tűz felshításában. Idős, beteg testvéreink, akik nem jöhetnek el az imaházba, nagyon örülnek a látogatásnak, de ne csak a lelkipásztor feladata legyen ez, hanem minden gyülekezeti tagé. Az ilyen látogatások alkalmával nemcsak betegeink, idős, erőtelen testvéreink szíve, hanem a miénk is felizzik. A tűz szüntelen égve marad.

Álljunk olyan szilárdan az Úr követésében, a hitéletben, hogy Pál apostollal együtt elmondhassuk: „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennel szerelmétől, mely megjelent a mi Urunk Jézus Krisztusban” (Róm 8:28–39).

Ó, Uram, bárcsak tüzed égne, minden szívben, és minden gyülekezetben!

Fülep Sándor

A Baptista Világszövetség Főtanácsának ülése

III.

nemzeti baptista szövetség tartozik a világszövetségbe, és a baptisták száma fölülhaladta a 34 milliót. Ő is kiemelte Billy Graham magyarországi látogatásának nagy jelentőségét és jó visszhangját.

Örömeink adott kifejezést azért, hogy a Fülöp-szigeti Baptista Szövetség is belépett a BVSZ-be. Üdvözölte az újabb kontinentális együttműködést, mivel megszervezték az Ázsiai Baptista Szövetséget, sőt már ki is tűzték ennek első konferenciáját 1979. január első felére. Elmondta a főtitkár, hogy az Afrikai Baptista Szövetség megszervezése most egy újabb cél. Reménysége az, hogy 1980-ra, a torontói világkongresszusra ez is valóságra válik.

Dr. Gerhard Claas, az Európai Baptista Szövetség főtitkára első helyen számolt be arról, hogy a Világszövetség képviselőiben részt vehetett 1978. június 22–27-ig, Prágában az Ötödik Keresztyén Békekonferencián.

Dr. Claas beszámolt a bulgáriai baptistáknál tett látogatásáról. Ez volt az első hivatalos látogatás a BVSZ részéről. Bulgáriában mindössze 500 baptista van, de szolgálatukban és lelkiségükben igen erőseknek látta őket a főtitkár.

Említést tett még az Európai Baptista Szövetség soronkövetkező konferenciájáról, amelyet 1979-ben, az angliai Brighton-ban fognak megtartani június 27–július 1-ig. A konferencia főtemája: „Gyengék, és mégis erősek.”

A BVSZ Főtanács ülése határozatokat hozott. Ezekből említünk még meg néhány nagyjelentőségű kitélt.

1. Aggodalmunkat fejezzük ki, hogy Közép- és Dél-Afrikában növekedőben van a fajok közötti ellentét. Sajnálatos az az igazságtalanság, amit a fehér fajvédők viselkedése és kegyetlensége hozott. Megdöbbenéssel látjuk a leg-

újabb rémuralmat és gyilkoló kegyetlenséget, hogy ártalmatlan emberek életét, mind fekete embereket, mind fehér misszionáriusokat kioltják. Azokat az embereket pedig megrémítik, akik próbálják megállítani ezeket a véráldozatokat. Kérjük, hogy a fekete többségnek is meglegyenek a törvényes emberi jogai.

2. Határozottan kinyilvánítjuk, hogy a világban minden nemzetnek, különösen azoknak, amelyek aláírták a Helsinki Egyezményt, tiszteletben kell tartani és teljesen betölteni a Helsinki Záró Okmány minden pontját, magába foglalva azokat, amelyek az emberi jogokról szólnak és arról, hogy minden népnek a maga területén legyen meg az alapvető szabadsága.

3. A BVSZ Főtanácsa fölismerte, hogy a világban óriási összegeket költenek a fegyverekre, és közben a világ más részein éheznek. Sokfelé a világon kevés az egészségügyi ellátás és az iskolázás. Úgy látjuk, hogy a világ még messze van a teljes békétől és igazságtól.

Ezért felhívjuk a világ kormányait, hogy fogadják el az ENSZ 10. rendkívüli ülésének határozatait a lefegyverzés ügyében. Kérjük a világ kormányait, hogy ne gyártsanak fegyvereket, sem a hagyományos, sem a nukleáris fegyvereket. Az újabb típusú nukleáris fegyverek gyártásáról teljesen mondjanak le. Helyette arra kérjük a kormányokat, hogy a fegyverek gyártására szánt összeget fordítsák a fejlődő országok megsegítésére.

A határozatokat teljes egészében elfogadta a plenáris ülés. Úgy éreztük, hogy nemcsak elméletileg, nemcsak a tanulmányok kidolgozásában végzett jó munkát a BVSZ legmagasabb vezető testülete, hanem nyitott szemmel járva, fölemeli szavát a világ égető problémáinak a megoldásáért. Isten áldása legyen továbbra is Baptista Világszövetség munkáján.

(L. J.—V. J.)

sejlipuotizs iwemly	di
sejlipuotizs iwemly	di
sejlipuotizs iwemly	di

Innen-onnan

Az élet tartama és tartalma

Az Egyesült Nemzetek számításai szerint, az iparosodó országokban, a 2000. év körül születettek várható élettartama 80 év lesz. 1932-ben ez 60 év volt, míg a római birodalom fénykorában az emberek élettartama csak 30 év volt.

Igy tehát messzire jutottunk és unokáink még messzebbre fognak eljutni! Tovább élnek 20 évvel — rövidített munkaidő, negyedrésznyi mozgástevékenység mellett — ez az életminőség nagy aranytartaléka, amelyben minket a technika és higiénia varázskonyhája, a gyógyszerek és a természettudományok részesítenek. Gazdagabbá téve minket, mint szüleink voltak.

És mégis mindig rohanásban, stresszben élünk. A nemzedékeknek a sebesség kábulatában nincs már idejük sem mások, sem Isten — és alapjában véve — önmaguk számára sem. Azt is közli az Egyesült Nemzetek statisztikája, hogy ma már négyszer annyi férfi hal meg infarktusban, mint 1950-ben, s számuk könnyen megkétszereződhet a 2000. évig.

Vajon lesz-e még egyszer időnk önmagunk és mások számára nekünk és unokáinknak, akik majd a 2000. évben születnek? Vagy azok is úgy fognak rohanni, mint mi most, a jövőnk elé, a 2100. év felé, amikor az ember 90 vagy akár 100 éves kort elérve vágyik majd vissza a régi jó idők nyugalmlára? Jézus így szól: „Jertek hozzám, mind ti hajszolt emberek, ti, akik már nem vagytok képesek az ütem lassítására és nem találtok időt az egyedül lényegesre — én megnyugosztlak titeket!” *(Wort und Werk — Th. Fné)*

Rövid hírek Európából

A SVÉD POSTAHIVATAL szabad-egyházi motívumokkal egy új bélyegsorozatot bocsátott ki. Az egyik bélyeg a bemerítést ábrázolja, egy fénykép nyomán, amelyet nemrégén a södertäljei baptista gyülekezet bemerítési istentiszteletén készítettek. A többi szabadegyházak a következő motívumokkal képviseltetik magukat: pünkösdiék — összejövetel a szabadban; Svéd Szabadmisztió — fiatal lelkész, ifjúsággal; Szabad Evangélikus Gyülekezet — úrvacsora; Údvadsereg — fúvószenekar.

*

A LENGYEL BAPTISTÁK az elmúlt évben 9 helyen rendeztek ifjúsági napokat. Ezeknek 350 résztvevője volt. Közül 50 ifjú döntött Jézus Krisztus mellett.

*

A CSEKÉLY LÉTSZÁMÚ Belgiumi Baptista Szövetség 1977-ben a bemerítések számának növekedéséről adott hírt. Az előző évben 56 testvér merítkezett be. Tavalý pedig 80.

(Wort und Werk — Th. Fné)

Örvendetes híradás

A szovjetunióbeli Evangéliumi Keresztýén Baptisták Össz-Szövetsége 1977. évi jelentésében a következőket közölte: az elmúlt évben a szövetség gyülekezeteiben kereken 6000 bemerítkezés volt és több mint 120 új lelkipásztort választottak meg és avattak fel a gyülekezetek.

Több imaházat tataroztak Kazahsztánban, Ukrajnában és Fehér-Orosországban, vagy újakat létesítettek, többek között Minszkben, Bresztben és Kievben. Ukrajnában és Fehér-Orosországban újabb baptista, evangéliumi keresztýén, mennonita és pünkösdi csoportok létesültek, mindezek csatlakoztak az Össz-Szövetséghez. *(Wort und Werk — Th. Fné)*

Hírek Amerikából

Az USA-beli Déli Baptista Szövetség gyülekezeteiben 1977-ben 11 százalékkal csökkent a bemerítések száma 1976-hoz viszonyítva. A gyülekezetek 12,5 százalékában 1977-ben egyáltalán nem volt bemerítés. A Déli Baptista Szövetség, amely a legnagyobb a világon, csupán 1,1 százalék növekedést ért el. A csökkenés okát többek között abban látják, hogy az ún. karizmatikus mozgalom messzemenően elkerülte a déli baptistákat; fogyatékos a gyülekezetek növekedésének tervezése; több a spontán létrejött, gyülekezethez nem kötődő csoport és tevékenység, ároasan hat a lakosság mind nagyobb arányú költözködése is, amely által egyesek új lakóhelyükön már nem csatlakoznak többé a gyülekezethez. *(Wort und Werk — Th. Fné)*

A Föld örökösei

„Boldogok a szelídek, mert ők örökségül bírják a földet (Mt 5:5).

Megromlott óemberünknek már nem sajátja a szelídség. Ez a tulajdonság nem fakad természetünkéből, ösztöneinkben inkább az agresszivitás dolgozik. Csak kiváltó ok kell, és azonnal előtör a bennünk szunnyadó indulat.

Ma, amikor az életkörülmények, lakáskörülmények az embereket egészen közel hozzák egymáshoz, azt hiszem, az ingerlékenység, a dühösség az, ami miatt a legtöbbet szenvedünk, és amivel a legtöbb fájdalmat okozzuk egymásnak.

Ott ül a család a tévé előtt. A krimi izgalmai a pattanásig feszítik az idegeket. A műsornak vége, de nem az idegfeszültségnek. Elég egy szó, és akkor „egyenesen” folytatódik az, amit imént a képernyő elénk hozott. Az összegyűlt feszültség kisül, ilyenkor valóban „szikrázik a levegő”. Előkerülnek az eltemetettnek hit sérelmek, gorombaságokat vagdosunk egymás fejéhez.

Más. Úgy érezzük, hogy fenyegetett helyzetben vagyunk. A másik veszélyezteteli előhaladásomat... elszerei előlem a gyermekeimet... hátrányos helyzetbe kerülök miatta anyagilag... nem kapom meg a kellő tiszteletet... és már dolgozik is bennem a bosszúvágy, hogy ledolgozzam a hátrányomat. Kíméletlenül kapaszkodok, küzdök, sebeket adok, kapok, hogy felülmaradhassak.

Minden ember elképzel magának egy kíváncsatos életformát. A valóság azonban megcsúfol. Ki az, akinek nincsenek harcai? Ki az, akinek minden „bejött” az életben? Amikor aztán „közbejönnek a dolgok”, amikor megtörik lendületünk, amely a jó felé vezet, oda a lelki békénk, oda az örömrünk. Ilyenkor lefojtott indulatokat hordozunk magunkban. Olyanok vagyunk, mint a sebzett vad. Vélrt vagy valóságos sérelmeinket a nálunk gyöngébbeken toroljuk meg, reszket a család, üzötté tesszük a gyermekeinket. A főnökkel nem merünk kiabálni, hát kiabálunk a gyerekekkel...

Szomorú, hogy az agresszivitást még vallási köntösbe is be lehet öltöztetni. Amikor a düh „hittel” párosul, akkor születik a vallási fanatizmus, akkor lobbannak fel a máglyák, azokat elemészttve, akik nem rosszabbak, csak másmi lyenek, mint mi vagyunk. A keresztýén-ség történetében sok megbánni való van e téren.

Meg kell végre tanulnunk, hogy vagy Jézus, vagy az agresszivitás. A kettő kizárja egymást. Isten nem hajlandó kedvünkért elpusztítani ellenségeinket. Ő a szeretet. Ő azokat is szereti, akik a mi szeretetünkéből kimaradnak. Sőt még azokat is, akiket mi kifejezetten utálunk. Ő senkinek sem segít haragudni, vagy gyűlölködni. Jézus meghalt ennek az igazságnak a képviselőiben.

Az agresszív ember nem boldog. Ha legalább önmagát boldoggá tudná tenni ilyen áron, még menthető lenne az indulata. De ez a méreg kifelé is, befelé is öl. Jézus szavát akár meg is fordíthatnánk: boldogtalanok akik nem szelídek.

Senkit sem buzdíthatnék arra, hogy próbáljon szelíddé lenni. Úgysem sikerülne. Elég lenne egy válságos helyzet, és máris összeomlana szépen felépített emberségünk. Hiába kérnénk a tigristől, hogy legyen szelíd. Nem olyan a természetere. A farkast is felesleges báránybőrbe bújtatni (Mt 7:15), ragadozó természete attól még megmaradt.

Megváltónk azt mondta: „Szükség nektek újonnan születetnek!” (Jn 3:7). Csak az újjászületés vált meg a vad óemberi indulatoktól. Mennyire megromlottunk! Az ő nem szelídhethő, az teljesen meg van romolva a különféle kívánságok által (Ef 4:33). Az új szelíd. Ez az új Istentől van; felülről.

Az Úr tette szelíddé Mózeset. Szelídebé tette minden kortársánál (4Móz 12:3) azt az embert, aki haragjában egykor agyonvágta az egyiptomit. Mózesnek mássá kellett lennie.

Jézus önmagáról úgy beszél, hogy szelíd és alázatos voltát tárja elénk (Mt 11:29). Ezzel együtt jár a lélek nyugalma. Az agresszivitásnak tehát nem a nyugtató tablettá az ellenszere. Nem is a vágyak beteljesedése, mert ez újabb kielégítetlen vágyak születéséhez vezet. Az agresszivitás egyedüli ellenszere a Lélek által születő szelídség.

Életem egyik legnagyobb leckéje volt az, amikor kezdő emberként mélyen megbántottam egy idős és tapasztalt kollegámat. Vártam a visszavágást. Ő ehelyett szelíden, szeretettel rámnézett. Tekintetében benne volt: megbocsátok! Ez többet alakított rajtam, mint sok egyéb tanulmányom. A szelíd szó megtörtí a csontot (Péld 25:15). Mérhetetlenül többet ér el száz veszekedésnél.

A természettudományos gondolkodás hatására belénk rögződött a „természetes kiválogatódás” törvénye. Az erős megmarad, a gyöngé elpusztul. Nem tudom, e tétel félreértése nem ártott-e sokat az emberiségnek, s nem oka-e az agresszivitás világméretű terjedésének?

A szelídség nem gyöngeség. Ezt Martin Luther King és mások példája is igazolja. Isten a gyöngéket is oltalmába veszi, de most nem erről van szó. Hiszen a gyöngé ember is lehet dühtől fűtött, az erős ember is lehet szelíd.

A történelemből sokan azt következtetik, hogy mindig az erős, az erőszakos veti meg lábát a földön. Jézus azt mondja, hogy a szelídség a nagyobb erő, a földet nem az erőszakosok, hanem a szelídek fogják örökölni. *Örökölni fogják, és nem hatalmukba keríteni.* Hatalmas ígértet ez! Hiszem, hogy egyszer Isten bebizonyítja a szelídség igazát az agresszivitással szemben.

Hegyi András

Jubileum Tuzséron

Örömrünkét fokozta, hogy a jubileumra érkező vendégeket felújított imaházunkban köszönthettük. Ugyanis a gyülekezet tagjai a közelmúltban — példás összefogással — új padokat készítettek.

Isten áldja meg az ünneplő gyülekezetet és árássa reánk kegyelmét, hogy a munkás hétköznápnokat ne csupán a múlt emlékei tegyék színessé, hanem a Vele való találkozás naponkénti élményei.

E. S.

Hittel, reménnyel...

**Egi fényesség,
földi békesség
örök Királya!
Szenvedésem nagy;
Reményem Te vagy...
Szívem bú járja.**

**Utam oly nehéz!
Szemem reád néz
hittel, reménnyel.
Gyújts előttem fényt,
lássam az ösvényt,
melyen mennem kell!**

**Erőtlen vagyok.
Nyútsd felém karod!
Segítóm Te vagy,
Adj erőt — kérlek!
Elesüggedt lélek
ne legyek! Ne hagyj!**

Sikolya Károly

Baráti találkozó vietnamiakkal

Az Országos Béketanács Elnöksége a Vietnami Szocialista Köztársaság nemzeti ünnepe alkalmából szeptember 1-én baráti találkozót rendezett a Hazafias Népfront székházában. A találkozóon megjelent a Vietnami Szolidaritási és Barátsági Bizottság hazánkban tartózkodó delegációja Hoang Minh Giam vezetésével, a Vietnami Nagykövetség magas szintű képviselőinek kíséretében. Számos budapesti nagyüzem munkásai, valamint a világi és egyházi sajtó újságírói előtt Sebestýén Nándorné, az OBT főtítkára méltatta Vietnam harcának jelentőségét, s kifejezte afölötti örömet, hogy szeptember 2-a, függetlenségük kikiáltásának 33. évfordulóján nemzetközi szolidaritási nap. A vendégek megrázó beszámolót tartottak országuk jelenlegi helyzetéről. Elmondták, hogy több évtizedes felszabadító harc után három esztendeje az újjáépítés öt éves tervét dolgozták ki. Nem folytathatják azonban ennek a békés körülményekre szóló tervnek a megvalósítását, mert hazájuk körül újra háborús helyzet alakult ki. Kína hatalmi ábrándjainak erős akadályát látja a Vietnami Szocialista Köztársaságban, ezért kétfironts támadást indított ellené. Ez részint súlyos belső felforgatás, másrészt Kambodzsa felbujtása és támogatása a VSZK terület és lakossága elleni kegyetlen támadásokra.

A beszámolókat hozzászólások követték, melyek biztosították vietnami barátainkat, hogy a magyar nép — az eddigiekhez hasonlóan — továbbra is szolidáris a vietnami nép igazságos harcával.

Az ostromlottak erőssége

„Mivel maga is megkísértetett, szenvedett, segíthet azokon, akik megkísértettek” (Zsid 2:18).

Jézus Krisztusnak „... mindenestül hasonlónak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő legyen” irántuk, és hogy „engesztelést szerezzen a nép büneiért”. Mivel pedig Ő ezt vállalta a testetöltésben, jogot nyert arra, hogy segítsen nekünk, ha kísértéssel küzdünk. Urunk természetesen nem azért vállalta a Kísértővel szemben a küzdelmet, mert enélkül nem tudta volna elképzelni, hogy milyen a kísértés tüze, hanem azért, hogy miután minden kísértésben megállt — azaz legyőzte a Kísértőt — mi emberek belássuk, hogy nekünk is tud segíteni.

A Kísértő mindenkit ostromol. Baj van annál a hívőnél, aki azzal dicsekszik, hogy olyan fokot ért el a kegyességben, hogy már kísértései sincsenek. A Sátán ugyanis csak akkor szünteteti meg a támadást, ha sikerült valakit el ejtenie.

Az a hívő, aki még nincs megpróbálva, olyan érzékeny, mint a melegágyi palánta. Egy tapasztalt harcos sok újoncot felülmúl harci érték szempontjából. Éppen ezért a Megváltó sem akar elárzni bennünket a kísértések elől. Nem azért imádkozik könyörögve az Atyához, hogy különítsen el bennünket a világtól, hanem azért, hogy tartson meg bennünket a világban. Megengedi a Sátánnak a kísértést, de folyton mellettünk áll, hogy győzelemre segítsen. Ez a segítségadás feltételhez kötött: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején!” (Zsolt 50:15)

Ne erősködjünk tehát önmagunk a Kísértővel szemben! Vigyázzunk, imádkozzunk és vegyük igénybe a nagy Szabadító segítségét!

Ifj. Almási Mihály

Szinte minden nyelven

A Biblia terjesztése 1977-ben. A bibliatársulatok 1967-ben 109 országban csaknem 9 millió Bibliát, több mint 11 millió Újszövetséget és egyes bibliarészekből 27 millió példányt forgalmaztak. Ez 1,8 millió Bibliával és 650 000 Újszövetséggel több, mint az előző évben.

Bibliafordítás 1631 nyelven. — A Bibliát és annak egyes részeit földünk 3000 nyelve közül már 1631 nyelvre lefordították. A teljes Biblia 266 nyelven olvasható. Első alkalommal kaptak Afriká, Ázsia és Dél-Amerika különféle népcsoportjai 1977-ben teljes Bibliát. Az Újszövetség most 420 nyelven olvasható (1976: 401 nyelven), míg a Biblia egyes részeiteli további 945 nyelven hozzáférhető. *(Wort und Werk — Th. Fné)*